

men sikkert umulige Ønsker, som man ikke er i Stand til at se opfyldte.

Værre er det imidlertid, at der ogsaa er en betydelig Arbejdsløshed i Landdistrikterne, men en Arbejdsløshed, der ikke er kontrolleret paa samme Maade som Arbejdsløsheden i Byerne, og som man derfor, endnu i hvert Fald, er i Stand til at sige ikke eksisterer. Og denne Arbejdsløshed i Landdistrikterne falder ikke altid paa Tider, hvor der ikke indføres udenlandske Arbejdere. Det er meddelt mig fra adskillige Steder i Landet, at der selv i Sommertiden sidste Aar har været en ikke ubetydelig Arbejdsløshed paa Landet. Hvis vi for Landet havde Organer, der ligesom i Byerne foretog Undersøgelser af Arbejdsløsheden og Arbejdsforholdene, vilde vi sikkert faa et lidet lysteligt Billede fra adskillige Egne, der viste os, at det maatte være muligt at benytte dansk Arbejdskraft paa mange Steder, hvor man nu foretrækker den udenlandske. Dernæst har denne Polakindførsel ogsaa en anden Fare for danske Arbejdere, nemlig den, at den øver et Tryk paa Lønnen og et Tryk paa Arbejdstiden i en for de danske Arbejdere uheldig Retning. Det ses nemlig tydeligt af den officielle Statistik, at Tyende- og Daglejerlønnen er lavere paa Lolland-Falster end i Jylland, og det viser sig ogsaa, at Arbejdstiden er kortere i Jylland end paa Lolland-Falster. Paa Lolland-Falster beskæftiger man op imod Halvdelen af de udenlandske Arbejdere. Man beskæftigede sidste Aar der 4,609, men i Jylland kun 1,232. Jeg synes, man har Grund til at tro, at denne Konkurrence fra udenlandske Arbejdere har øvet Virkning paa Lønnen. Den officielle Statistik taler et tydeligt Sprog i den Retning. Det viser sig, at den bagvendte Verden, som den nævnte ærede Landstingsmand talte om, udfylder sin Mission til Fordel for nogle større Arbejdsgivere paa Landet og til Skade for Arbejderne til Trods for, at disse polske Arbejdere i høj Grad netop bruges af Arbejdsgivere, hvis økonomiske Forhold ere bedre end Arbejdsgivernes i Egne, hvor man i mindre Grad anvender udenlandske Arbejdere.

At man lever i den bagvendte Verden, kan i øvrigt konstateres af selve Lovforslaget og dets Tilblivelse. Som den højtærede Konseilspræsident før gjorde opmærksom paa, har Indenrigsministeriet indhentet Erklæringer fra Landsudvalget for Anvendelse af udenlandsk Arbejdskraft, det, man populært kalder Polakimportforeningen, fra Arbejds- og Fabriktil-

synets Direktør, fra Politimestrene og Amtmændene o. s. v. At spørge de Arbejderorganisationer, som have adskillige Landarbejdere indenfor sine Rækker og vare i Stand til at udtale sig om disse Forhold, er ikke faldet Ministeren ind. Det Hensyn, man har taget til de fremskaffede Erklæringer, har ogsaa været i høj Grad bagvendt. Polakimportudvalgets Ønsker har man været ivrig for at imødekomme. De Ønsker gik imidlertid ud paa at forringe den gældende Lov. Derimod har man nærmest ladet upaaagtet de gennemgaaende kloge Henstillinger fra Fabrikdirektøren. Det samme gælder adskillige af de Henstillinger og Udtalelser, som ere komne fra Politimestre, der netop kende Forholdene paa de Egne, hvor der særlig beskæftiges udenlandske Arbejdere. At der under disse Forhold aldeles intet Hensyn er taget til et af Socialdemokraterne her i Tinget i Samlingen 1908—09 — Tillæg A. Sp. 2815 — fremsat Forslag om Forbedringer i Loven, nævner jeg kun som en Selvfølge. Det er naturligt, naar man ikke en Gang tager Hensyn til Politimestrene og Fabrikdirektøren. Jeg beklager meget denne ensidige Fremgangsmaade af Regeringen eller den højtærede Minister, som har haft med Sagen at gøre. Den har i høj Grad givet Loven et Arbejdsgiverpræg, som i Sagens Interesse neppe var ønskeligt. Denne Lov er jo fortrinsvis indstiftet for at beskytte de fremmede Arbejdere, hvis Kaar af flere Grunde ere meget vanskelige. Den Lovgivning, man har paabegyndt her, burde netop snarere udvikles og forbedres i Retning af større Beskyttelse for disse Mennesker end forringes i Overensstemmelse med Ønsker fra dem, der importere denne Arbejdskraft og ønske at udnytte den mest muligt. Lovforslaget er i den Form, det har faaet dels af Ministeren og dels ved de i Landstinget foretagne Ændringer, blevet mere en Polititilsynslov og mindre en Beskyttelseslov end den nugældende Lov. Jeg maa derfor ønske væsentlige Ændringer i Lovforslaget, hvis jeg skal kunne give det min Tilslutning.

Allerede i § 1 har man indført en Ændring, der muliggør endmere end tidligere en Omgaaen af Loven. I den gældende Lov hedder det, at Loven omfatter ikke Folk, der fæstes som Tyende, selv om de ere Udlandinge. Ikke alene har man bibeholdt dette uheldige Udtryk, men man har udvidet det saaledes, at Loven ikke omfatter dem, der ere fæstede som Tyende eller som „faste Tjenestehusmænd“.